मन्दाकिनीसैकतवेदिकाभिः सा कन्दुकैः कृत्रिमपुत्रकैश्च ।
रेमे मुहुर्मध्यगता सखीनां क्रीडारसं निर्विशतीव बाल्ये ॥२९॥
तां हंसमालाः शरदीव गङ्गां महौषधिं नक्तमिवात्मभासः ।
स्थिरोपदेशामुपदेशकाले प्रपेदिरे प्राक्तनजन्मविद्याः ॥३०॥
असम्भृतं मण्डनमङ्गयष्टेरनासवाख्यं करणं मदस्य ।
कामस्य पुष्पव्यतिरिक्तमस्त्रं बाल्यात्परं साथ वयः प्रपेदे ॥३१॥
उन्मीलितं तूलिकयेव चित्रं सूर्यांशुभिर्भिन्नमिवारविन्दम् ।
बभूव तस्याश्चतुरस्रशोभि वपुर्विभक्तं नवयौवनेन ॥३२॥
अभ्युन्नतांगुष्ठनखप्रभाभिर्निक्षेपणाद्रागमिवोद्गिरन्तौ ।
आजह्रतुस्तच्चरणौ पृथिव्यां स्थलारविन्दश्रियमव्यवस्थाम् ॥३३॥

---

29. In infantia saepe delectabatur illa areis in *Mandákinis* insulis, pilis atque pupis, arte factis, in medio amicarum ludi saporem quasi gustans.

30. Veluti anserum greges autumno Gangam, seu herbas noctu adit ipsarum splendor, ita institutionis tempore illam, firmiter institutam, prioris vitae scientiae adierunt.

31. Tum vero, post infantiam, ingressa est aetatem, quae non fucatus teneri corporis ornatus est, ebrietatisque caussa, vini nomine privata, seu Kámae arcus, floribus destitutus.

32. Tabulae instar, penicillo pictae, Nymphaeae instar, solis radiis apertae, illius corpus, congruenti splendore praeditum, recenti iuventute distinctum erat.

33. Illius pedes, qui per elatorum unguium colorem, quoties eos deponebat, effundebant quasi colorem, imitabantur Hibisci pulchritudinem, haud uno loco fixam.